

ки въ които имаше укрепителни пития.

А когато ся занимавахъ така, смахъ ся като видѣхъ че приливътъ ся поднови и дрѣхътъ ми, които бѣхъ оставилъ на брѣгътъ край морето, плувнѫли надъ водата, тѣй щото за злѣ честь азъ останахъ по гащи и само съ калцити си. Но отъ друга страна проработи ми честьта да си накнадѣ тѣзи си загуби прѣлизлишно; тозъ пѣтъ обаче не зехъ освѣнъ онова кое то ми бѣше безусловно нужно; защото желаяхъ да имамъ много още други работи твърдѣ нуждни за мене, между които имаше и нѣкой съчива, които щѣхъ безъ друго да ми потрѣбатъ щомъ ся върняхъ на сухо. И тѣй като тъсихъ много време, намѣрихъ ковчегътъ на дръводѣлеца, който бѣше за мене наистинѣ едно неоцѣнимо съкровище; защото всичкото злато на свѣтъ не бы ми хванжло колкото тѣзи за работяніе съчива. Слѣдъ това по-важно нѣщо за мене бѣхъ оржъята които намѣрихъ и военнытѣ таѣмы; зехъ прочее двѣ хубавы пушки които бѣхѫ въ спалнѣтѣ.